

D-14

R. Lane & L. Tollefsrud

du je ha håss
Nei, ja studert på jant ~~kakkax~~ du ~~kaxxix~~ kunne færtal
veit du.
når du såg ein nårskar. Meri byen i dag e såg noen sto der. De
va ein ~~xxi~~ eirisj å ein tyskær å ein nårskar. Så vart dei ståande
å prate nå længe veit du. (Men såg du fårsjel på dei da?) Ja,
e såg de når di skul tæne på siggaretten. ~~xxrix~~ Eirisjen han ripa
fyrstikka å så tænt n på åt bægge di andre å så tænt på åt se
da veit du.
sjøl. Tyskærn han ripa fyrstikka å så tænt n på åt se sjøl.
~~xx~~ Om ho bles ut da, ~~xx~~ veit du, så mista n no ikkje fyrstikka.
~~xxixixixix~~ (Så hadde n no varme sjøl da). Å så tænt n på åt dei
andre. Men nårskærn han ripa fyrstikka å tænte på åt se ~~xxix~~ a
så kasta n ~~fyrstikkax~~ o han. (Han kasta x o han!) Så du kan
færtal fårsjellen. (Han tænte te Blåksberg me døm andre han.)
Ja, sju.

De ræiste ei kjerring, dræiv å skæut hara. (Ei kjerring,
skæut hara?)

Ho skæut på n når n ræiste færbli. Men ho rækte n ikkje. Men så
sa o da, at hadde je fått denna å ein te, så hadde de felt me
bærrer tri på fæm.

(Ja, de morrosamt å træffas atte.) Jamen e de. (Men ha
jete der ute Nei, e ha kje de.
du høyrte jete noko denna såm va ~~kaxxax~~ på vehøgginge) (Å så kastax
n bort økse si.) Nei, kasta han burt øksi si. De kunne ikkje
bli ~~xxax~~ no a vehøggingi da. (Ja, ho flæug bæint av skafte,
putt.) Ho jor dei (Å datt so burti krikken da. Å detta va om
vinteræn, å så va de is nå vatne. Å han sent o a gale så fryk-
teli at ho jekk ~~xxixx~~ ijennom isen, veit du. De va kje noko a
læite etterden da, når de va is nå vatne. Å om væren da, veit du,
der va n slik ein fiskær veit, så skul n sta å fiske, ne på saame
du

plassen --- dræiv n å fiska á fær bait dæ en fisk, ser u.
 Å han upp å drog upp fisken, å mæinar du ikkje n hadde øksi
 si på kroken--å en stor diger fisk--å slængte dessa upp i en
 bruskhøug, ^e xkræmtæ n opp en hara, gutt. Men den stakkars haren,
 han va 'skammslien han, han dæua han. (xaxxhaxx Å dæ veit du,
 han dæua jærnæ xxxxxkxæ tå skrækk å!) /^{Ja,} Å dær kâm dæ en patrik
 fligande, så va n så øksaita han sætte handan te vers, ^{ser u,} xæ tok han
 dæn å hann. Så xæ jikk n hæimatt mæ fullt lass han. (Ja, dæ veit
 du, dæ va en fanst dæl) ^{så} Dæ va morst, gutt.

Har du sett præsten på æi stunn nu? (Næi, ikkje no på
 æi stunn.) Han va neri nabolage dær. (E plar ikkje ræise på
 middn ^e xxxkixæ fælt jamt, ser u.) ^{Å, du jør ikkje. (Næi, dæ} xæ xæ skamm å, xæ xxxkixkixkixkixæ)
 V , du veit han skul no gå
 på middn summe tier, ^{vet du} xæmen so veit du -- (Å, ja, e går no summe-
 tier e å dæ) xæx Han va næi nabolage å besøkte æi gammal
 kjerring. Å så -- ja, ho lever jå sæn, sænékåna si, ho. xæx så
 va n no dær præsten, xæ veit du, å les åtx dæn dær kjerringa å sâng
 åt ho å, so ho mæinte dæi skull jera. Kjeringa va sjuk veit du,
 så han va dær på sjukebesøk. ^{syke} Å så når n skux te å ræise, så
 sier den dær unge sænékåna te n, te præsten, du får ta en kåpp
 kaffe før du ræiser. ^{si} Så xæ præsten, "Næir e tru e ha dæ så
 travvali i dag, e tru e må ræise, sa præsten. Så sié xæx gamle
 kjerringa/uti andre romme, /^{da} xæm n ha besøkt. "Du må no veit ta dæ
 tier å drekke en kaffikåpp, dæ da æinast trøsta vi har her i
 varden, sa kjerringa.